

NIEWŁADNOŚĆ (1) *sb f*

N sg niewładność.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niemожność poruszania członkami ciała, bezwład: iefli żadna z tákowéy rány nie przydźie niewładność/ álbo téż odcięćie [Quodsi nulla ex huiusmodi vulnere mutilatio, et invaliditas membri consequetur JanStat 603] SarnStat 618.

Cf NIEWŁADANIE, NIEWŁADZA, WŁADNOŚĆ

TZ